

DOMOVINA

Štampa dvakrat na teden, na sicer vsak torek in petek. — Najbolj naj se izvejo posiljati uredništva, in sicer frankirane. — Za inzerate se ne vrača. — Za inzerate se plačuje po cenah, ki so na vsaki strani. — Na vsaki strani se plačuje po 20 v. na vsaki strani; na večje inzerate in na mnogokratne inzerate primeren popust. — Na vsaki strani se plačuje po 4 k. na pol leta 4 k., na šest let 2 k., katera naj se pošilja: Upravnik za „Domovino“ v Celju.

Za slovenske trgovce.

Kulturna zgodovina vseh časov in narodov ni le tesno spojena, ampak celo neločljivo vezana s trgovinsko zgodovino. Tam, kjer je cvela mogočna trgovina, je cvela tudi kultura in veda, in tam kjer zapažamo začetek barantije in kupčije, zapažamo tudi začetek izobrazbe in državnega razcvita.

Trgovec kot tak je kulturonosец in mogočna zaslomba narodne samozvesti, katera je spet glavni pogoj narodnega obstanka, bodočnosti in razcvita.

To nam pričajo germanska in romanska plemena z močno trgovino, ki razobesajo širom sveta svoje zmagonosne zastave v znak kulture, napredka in blagostanja, a tudi v znak jerobstva nesamozvestnih siromašnih narodov.

Narod brez lastne trgovine, brez narodnega in izobraženega trgovca je narod brez prave gospodarske in narodne bodočnosti. Prva in glavna moč narodne in kulturne politike je trdna in gmotna podlaga, katero najlažje pridobi strokovno in sploh vsestransko izobražen trgovec.

Da je izobrazba za trgovca potrebna, spoznal je že veliki Nemec Göthe, ki je trdil o trgovcu, da ne pozna stanu, ki bi moral biti tako vsestranski izobražen in tako bistroumen, kakor baš trgovski stan. — Ne le socialne razmere, ampak tudi tekmovalne zahteva odločno čim večjo strokovno in splošno izobrazbo. Oni zlati časi so minuli, ko je vsak, četudi ni znal brati, postal kramar, kramar trgovec, trgovec bogatin. Časi se spreminjajo; stanovske zahteve rastejo. Večje trgovske tvrdke, banke itd. zahtevajo za vstop srednješolsko izobrazbo. In v današnjem ljutem boju za obstanek, kjer morajo biti napete vse duševne in telesne sile, ako se hoče imeti uspeh, so le-te zahteve opravljene.

Slovinci vzdigajo že davno glas po ustanovitvi trgovskih šol in akademije. Da se tako življensko vprašanje sploh zavlačuje, gre v prvi vrsti krivda trgovskemu stanu, kateremu v nas Slovincih manjka ne le prave spoznanje, ampak tudi prava gmotna podlaga. Tujcu in poturici treba iztrgati iz rok domačo trgovino, v dosego večjih narodnih koristi.

Izobražen trgovski naraščaj je poklican, izpolniti željo vsakega rodoljuba, namreč željo do kulturnega jedinstva Jugoslovanov. Jugoslovanske dežele poplavlja mogočni naval tujih in nam hudo sovražnih plemen. Vsa trgovina je v rokah Židov, Nemcev in Labov. Trgovina pomeni kapital, kapital pa moč. Ta tuja moč razdružuje bratske narode, jih tlačijo in jim jemlje upanje v bodočnost. Jugoslovanske dežele so kolikor toliko še nedolžne; nebroj različnih zakladov čaka povzdigo od spretnih roke. Tuji, sovražni nam narodi so že daleč in od leta do leta se množi uvoz teh-le zajedalcev.

Na jug je treba upreti oči, tukaj čaka izobraženega trgovca kulturno in narodno delo. Moč in bodočnost Jugoslovanov — spojenju že itak po krvi in po narečju bratskih plemen v eno celoto.

Trgovcu so odprta vsa pota, on je mobilnejši od drugih. Na noge, na jug, na delo torej v prilog bodočnosti, v znak blagostanja in svobode!

Potovanje italijanskega kralja.

Bili so časi, ko so se vsakemu koraku, ki ga je storil kak samostojen vladar izven svoje države, pripisovale politične pomembnosti. In tako je še dandanes običaj, posebno v častniški poletni suši, da se tako potovanje razlaga na dolgo in široko. Tudi s sedanjim potovanjem

italijanskega kralja je tako. Toda dandanes je poletno potovanje celemu svetu prišlo takorekoč v navado. Zakaj bi tudi vladarji ne potovali ter delali in vračali obiske pri spoprijateljih tovariših.

Res se pri potovanju italijanskega kralja Viktorja Emanuela III. ne da do prikrivati nekatere okoliščine, ki dajo povod sodbam, da to potovanje vendar le ni samo za razvedrilo in dvorne običaje.

Italijanski kralj je obiskal namreč Nemčijo in Rusijo, najbrž obišče tudi Francijo, a Avstrije ne. Če obišče Nemčijo bi bilo le tedaj samoobsebi umevno, da bi obiskal tudi Avstrijo. Kajti s tema dvema državama je ravnokar sklenila, oziroma obnovila Italija trozvezo. Nihče bi se ne čudil, ako bi prišel najmlajši zvezni vladarjev takorekoč podkrepiti to zvezo.

Toda ravno, kar se tiče trozveze, je znano, da je imela in še ima najhujše nasprotnike v Italiji. Že ministrski predsednik, Zanardelli je stal napram trozvezi od nekdanj hladnokrvno nasproti, a minister zunanjih zadev, Prinetti, je nasprotnik trozveze, in če bi njegova obveljala, bi se ista ne bila nikdar obnovila. A sedaj spremlja baš ta minister kralja na potovanju, pač dokaz, da se ne gre za zahvalo za obnovev trozveze.

In kak namen naj ima kraljev obisk v Petrogradu in Parizu? Vladni listi sicer zatrjujejo, da hoče italijanski kralj izpodbiti vsako domnevanje, kakor da bi imela trozveza rusko-francoski dvozvezi sovražni namen, temuč da je njen poklic le obramben, ne pa napadajoč. Zakaj ne obišče italijanski kralj tudi našega cesarja, zato imajo isti pomirjevalni krogi istočasno svoj izgovor. Odkar se je izvršila usodna lombardsko-avstrijska vojna, ni bil še naš cesar, niti kateri drugi član vladarske rodbine v Rimu. Ne da bi se to sovražstvo ne bilo pozabilo, a odkar je vzeta papežu

LISTEK.

Kraljevič in njegov pestun.

(Ruska narodna pravljica.)

Bil je kralj in imel doraslega sina. Kraljevič bil je dober, a njegov oče ne posebno: vedno ga je mučil pohlep, kako bi si pridobil še več imetja in kako bi naložil še več davka. Nekoč vidi starca s sobolji, s kunami, z bobri in lisicami.

„Stoj, starček, od kod si?“

„Rodom sem iz te in te vasi, oče, a zdaj služim pri gozdarju.“

„A kako vi lovite zveri?“

„No, gozdar nastavi mreže, zver je neuprta — in zaplete se vanje.“

„No, čuj, starček, napojil te bom z žganjem in ti dal denarja; povej mi, kje nastavlja mreže?“

Starec se da zapeljati in pove. Kralj za pove takoj, naj zgrabi gozdarja in ga zakujejo v železnem stolpu, a v njegovi šumi je kralj sam nastavljal svoje mreže.

Gozdar sedi v železnem stolpu in gleda skozi okno, a ta stolp je na vrtu. Pride kraljevič z babicami, dojljami, vernimi služkinjami

se na vrt sprehajati; gre mimo stolpa, a gozdar mu vikne:

„Kraljevo dete, pusti me na slobodo, bodeš ti v pomoč.“

„Ali kako naj te pustim?“

„Pojdi k svoji materi in jej reci: Majčica moja ljubeznjiva, pobožaj me malo po glavi. A glavico jej položi na koleno, pa ko te ona začne božati, ji v pravem času vzemi ključ iz žepa in spusti mene na slobodo.“

Kraljevič stori tako; vzame ključ iz materinega žepa, prileti na vrt, si napravi puščico, jo dene na napeti lok in odstreli daleč, daleč, a sam kliče, naj dojilje in pestunje poiščejo puščico. Dojilje in pestunje zbeže na vse strani, a v tem hipu odpre kraljevič železna vrata in reši gozdarja.

Gre gozdar razdirat kraljeve mreže. Vidi kralj, da se zveri več ne love, se razardi in napade svojo ženo: „Zakaj si dala ključ in spustila gozdarja na slobodo?“ In skliče plemenitaše, generale in pametne ljudi, da bi oni presodili: bi li jej glavo na kladi odsekali ali bi jo progali? Kraljevič se razžalosti — bilo mu je žal rodne matere, in prizna očetu, da je on kriv: evo, to se je zgodilo tako in tako. Kralju se je smililo: kaj naj stori s sinom? — Pogubiti ga

ne more; obsodijo, naj se prožene na vse štiri strani, na vse južne vetrove, na vse mečave, na vse vetrove jesenske, dajo mu torbico in pestuna.*

Kraljevič odide s pestunom na čisto polje: ideta dalje, vedno dalje in opazita vodnjak. Reče kraljevič pestunu:

„Ajd po vodo!“

„Nočem!“ odgovori pestun.

Ideta dalje, gresta, gresta in prideta zopet do vodnjaka.

„Ajd, prinesi vodo, žejen sem“, poprosi pestuna kraljevi sin v drugo.

„Nočem“ odgovori pestun.

Evo, ideta še naprej — in se namerita na tretji vodnjak; a ko pestun zopet ni hotel iti, gre kraljevič sam po vodo. Ko se spusti v vodnjak, zatisne pestun pokrov in reče:

„Ne pustim te ven! Bodi ti sluga, jaz hočem biti kraljevič.“

Ni drugače, kraljevič dovoli in mu napiše to s svojo krvjo; potem si menjata obleko in gresta dalje.

Evo ju v drugem cesarstvu: gresta k cesarju na dvor — pestun spredaj, a kraljevič zadaj. Pestun začne živeti pri cesarju kot gost,

* čuvaj deca

država, ne mara iti naš cesar v Rim iz ozirov do papeža. Znano je namreč, da zahteva papež, da mora vsak vladar najprej njega obiskati, potem še le kralja, sicer ga niti ne sprejme. In naš cesar kot veren katoličan ter vladar po ve čini katoliških podanikov se noče zameriti papežu, pa tudi kralja ne mara užaliti. Baje je bilo ponujeno italijanskemu kralju, da se sestane naš cesar z njim v katerem drugem mestu, n. pr. v Milanu. No taka izogibanja pa baje italijanskemu kralju zopet ne dopušča njegov vladarski ponos. Zato pa tudi on ne more obiskati našega cesarja niti na Dunaju niti v katerem drugem avstrijskem mestu.

Ti dokazi so sicer nekoliko opravičljivi, a povsem utemeljeni niso. Kedaj pa je ruski car obiskal Rim, da mu sedaj kralj obisk vrača, dasi niti njegov zaveznik ni? In ali bi se ne spodo bilo italijanskemu kralju kot novemu, mlademu vladarju, da napravi staremu, izkušenemu zavezniku Italije, našemu cesarju posete prvi? Saj bi potem ne bilo izključeno, da mu naš cesar vendar ne povrne obiska, ker tudi naslednik sedanjemu papežu gotovo ne bo imel več takih predsodkov. Le na ta način bi pokazal, da mu je res veliko ležeče na trozvezi in na prijateljstvu z našim cesarjem.

Se bolj pa bi to potrdil, ako bi vodil posle zunanega ministrstva kralj sam, kakor je to delal njegov ded in oče. Le tedaj bi bilo brezdvomno, da si trozveze želi sam, ne pa da poveri te posle ministru, kateremu je bila trozveza trn v peti.

Mnogo se govori tudi o tem, da se hoče italijanski kralj v Petrogradu opravičiti, ker se govori, da je pri sklepanju trozveze avstrijska zunanja vlada zahtevala, da se mora v trozvezno pogodbo sprejeti tudi pogoj za Italijo in Nemčijo, da se obvezeta za skupni upor proti Rusiji, ako bi ta hotela dregati v avstrijsko politiko na Balkanu. To sicer ni prav verjetno, kajti zakaj bi se sicer bil sklenil med Avstrijo in Rusijo dogovor zaradi stališča na Balkanu.

Skoraj bolj kakor vse to je pa verjetno, da ne obišče italijanski kralj Avstrije iz ozirov do italijanske iredente pri nas. Kajti italijanski listi v kraljestvu bi vendar morali pri taki priliki prijazno pisati o Avstriji in njenem zaveznem razmerju napram Italiji, kar bi jim ne šlo od srca in s čemur bi tudi razžalili neodrešena čustva naših Italijanov.

Nasprotno pa bi časopisje avstrijskih Italijanov prepevalo preveč očitno hozano italijan skemu kralju ter bi se množice vedle v pijanem svojem čustvovanju napram italijanskemu kralju, kakor da bi bil njihov — vladar. Tega pa nikakor ne more iz taktičnih ozirov želeli italijanski kralj.

Celjske in štajarske novice.

(Glavna skupščina okrajnega zastopa celjskega) vrši se v ponedeljek, dne 28. julija t. l.

in je in pije z njim za isto mizo. Reče cesarju: „Vaše cesarsko Veličanstvo! Vzemite mojega slugo četudi v kuhinjo.“ Vzamejo kraljeviča v kuhinjo in ga priganjajo, da jim drva nosi in umiva posodo. Ne preide mnogo časa, a kraljevič se nauči izgotavljati boljša jedila od cesarskih kuharjev. Gospodar izve to, začne ga ljubiti in ga obdari z zlatom. To je jezilo kuharje, in začno iskati prilike, kako bi ga upropastili. In evo, — nekoč zamesi kraljevič kolač, ga postavi v peč, a kuharji dobe nekoč strupa in potrosijo z njim kolač. Sede cesar večerjat, podajo mu kolač, in komaj se je cesar dotaknil noža, že prihiti glavni kuhar: „Vaše Veličanstvo! ne iz volite okusiti,“ in začne kraljeviča na vse načine grditi. Cesar odreže kosček kolača in ga vrže na tla svojemu ljubljenu psu; pes pojé in takoj pogine. Gospodar pokliče kraljeviča in zakriči nad njim z groznim glasom:

„Kako si se ti drznil mi v kolač strupa primešati? Sedaj te bom dal pogubiti!“

„Pri moji veri, ne vem, niti se ne morem domisliti čemu, Vaše Veličanstvo“, odgovori kraljevič; „očividno je, da kuharje ardi, ker vi mene ljubite; oni so me hoté privedli sem, da se prepiram.“

Cesar ga pomilosti in odredi, naj bo konjar.

ob pol 2. uri popoldne v sejni dvorani posojilnice y Celju. Dnevni red: 1. Odobrenje zapisnika skupščine z dne 30. decembra 1901 šte. 762. 2. Predložitev računa okrajne blagajne za leto 1901 in poročilo gg. računskih pregledovalcev. 3. Volitev enega uda v okrajni šolski svet. 4. Prošnja županstva v Dramljah za sprejem občinske ceste v Dramljah med okrajne ceste. 5. Prošnja županstva trga Žalec za dovoljenje za najem posojila po 2200 kron za napravo kolarnice za brizgalno in za orodje. 6. Prošnja županstva Škofjavs za dovoljenje za najem posojila po 4000 kron za stavbo šole na Lubečni. 7. Razni predlogi in nasveti. Vsi gg. zastopniki se vljudno pozivljajo, da se zagotovo te seje udeležijo.

(Abiturijentska veselica.) Opozarjamo še enkrat, da se vrši v soboto zvečer abiturijentska veselica v „Narodnem domu“ v Celju. Ker je čisti dohodek namenjen za „Dijaški dom“, pričakujemo, da bo na ta večer pri veselici vse, kar narodno misli in čuti.

(„Delavsko podporno društvo“) v Celju v vsem vidno napreduje. Sedaj se je uvedla v gostilniške in društvene prostore plinova razsvetljava, kar daje prostoru lepše lice in je tudi bolj zdravo. Razven tega je dobilo društvo v zadnjem času novega gostilničarja, ki dobro skrbi za mrzlo in gorko kuhinjo ter toči prav dobro vinsko kapljico in okusno pivo. Slovenski delavci, oklenite se društva, ki vam ne reši samo narodnosti, ampak tako vrlo skrbi tudi za vaš telesni blagor!

(Himen.) Poročil se je dne 23. t. m. g. dr. Anton Schwab, praktični in zobozdravnik v Celju z gđ. Tončiko Kavčičevo, iz znane narodne rodbine v Št. Jurju ob juž. žel.

(Karakteristično za razmere na celjski gimnaziji.) Kakor poroča „Deutsche Wacht“, so priredili nemški maturanti tukajšnje gimnazije zadnji torek svoj posebni komers. To ni nič posebnega. Saj so že dolgo, dolgo minuli časi, ko so v Celju dijaki obeh narodnosti skupno prirejali svoje odhodnice, ko so skozi celo gimnazijo kolegijalno občevali, ko so sploh vladale razmere, kakršne bi morale vladati med šolsolci. Sedaj že mnogo let učenci tega zavoda ne občujejo več med seboj, ampak nastala sta dva tabora, na eni strani Slovenci, na drugi Nemci in odpadniki. To so razmere vsega obžalovanja vredne, a spremeniti se ne dajo in se tudi prej ne bodo spremenile, da dobijo Slovenci celjskega okrožja lastno višjo gimnazijo, da bo na tak način izvedena prostorna ločitev, katero zahteva posl. Hofmann-Wellenhoff. Vendar dokler bodo Slovenci primorani višje razrede nemške gimnazije pohajati, bi morala na nemški gimnaziji vsaj ena oseba biti, ki bi kazala, da je nad tem razporom vzvišena, ta oseba bi morala kazati, da je oče dijakov obeh narodnosti, kazati bi morala, da so jej vsi dijaki obeh narodnosti enako dragi in ljubi. In ta oseba bi moral biti ravnatelj. V naše začudenje

Pelje kraljevič konje k studencu in pride mu nasproti gozdar:

„Zdravo, kraljevi sin, pojdi k meni v goste!“

„Bojim se, da mi ne pobegnejo konji.“

„Nič, nič, le pojdiva!“

In nenadoma vstane pred njima koliba. Gozdar ima tri hčere; vpraša on najstarejšo:

„Kaj si namenila kraljevemu sinu, ker me je spustil iz železnega stolpa?“

Hči reče: „Dala mu bom čarovni namizni prt.“

Kraljevič odide od gozdarja z darom, pogleda — konji vsi na mestu; razprostre namizni prt — kar hočeš, to zahtevaj, pijače in jedil! —

Pelje drugi dan cesarske konje na vodo, a gozdar mu zopet pride nasproti:

„Hodi k meni v goste!“ Privede ga in vpraša srednjo hčer:

„A kaj si ti namenila kraljevemu sinu?“

„Jaz mu bom darovala ogledalo. Kar poželiš, vse vidiš v njem!“

Tretjega dne sreča kraljeviča zopet gozdar, pelje ga k sebi v goste in vpraša najmlajšo hčer:

„A kaj si namenila ti kraljevemu sinu?“

„Jaz mu bom darovati piščalko — komaj pa se z njo ustnic dotakne, že se prikažejo godci in pevci.“

in presenečenje pa smo morali v zadnji „D. W.“ čitati, da se je strankarskega komersa nemških abiturijentov udeleževal tudi ravnatelj Proft. Prepričani smo, da bi g. Končnik kaj takega ne bil storil. Kaj si bodo slovenski dijaki prihodnjih letnikov mislili o nepristranosti svojega ravnatelja, ko sedaj čitajo v „vahtarci“, da se je ujlhov direktor udeležil abiturijentskega komersa, na katerem so govorili abiturijent Rakusch, oče Rakusch in — incredible dictu — redakter Ambrožič, vsi seveda v nemškem nacionalnem smislu. Mi opozarjamo naše poslance na to postopanje našega ravnatelja. Morebiti ga bodo vendar višje inštanice poučile, kaj da zahteva takt od njegovega dostojanstva.

(Matura na celjski gimnaziji.) K maturi se je oglasilo 33 kandidatov, 30 rednih, en privatist in dva izvanredna. Maturu so napravili: trije z odliko, z dobrim uspehom 27, dva smeta izpit ponavljati jeseni, eden čez enoletno. Slovenci abiturijentje so: Babnik Friderik, Bantan Albin, Bicek Karl (z odliko), Cimerman Jakob, Hrašovec Aleksander, Kaffou Ivan, Kramer Rudolf, Steblovnik Ivan (z odliko), Šanc Franc, Šlander Maks, Žagar Pavel.

(Shod odvetniških in notarskih uradnikov) priredi celjsko društvo odvetniških in notarskih uradnikov letos v Ljubljani in sicer v nedeljo, dne 3. avgusta 1902, popoldne ob 4. uri v hotelu „Štrukelj“. Spored: 1. Nagovor predsednika. 2. Govor o organizaciji in društvenih težnjah. 3. Posvetovanje radi ustanovitve II. skupine v Ljubljani. 4. Razno.

(Domača iznajdba.) Kakor smo že svoj čas poročali, izumil je slovenski mizar g. Anton Bec na Bregu pri Celju novo vrsto šolskih tabel. Cela tabla obstoji iz treh delov: iz stojala in dveh normalno velikih desk. Obe tabli se vrtita okoli vodoravne osi in sta zvezani medseboj s pomočjo škripcev z verižicami. Posebna prednost teh šolskih tabel je: da se dasta porabiti naenkrat obe plošči in sicer obe strani druga za drugo. Tabli se tudi dasta lahko v poljubno višino — za male in za velike otroke. Razven tega se postavi tabla lahko v vsako posevno lež, tako, da otrok nanjo piše ali riše lahko tako, kakor bi v svoj zvezek na klopi pisal. Pri vsem tem je pa ves mehanizem na eni strani priprost, da ga lahko vsak otrok razume, na drugi strani pa tako soliden, da je vsaka poškodba nemogoča. — Kogar stvar zanima, si table lahko ogleda pri izdelovalcu na Bregu. Šolska vodstva in krajne šolske svete opozarjamo na to pri nabavi novih tabel. Cena ni mnogo višja od navadnih tabel.

(Slov. akademična mladina) priredi po ljudskem shodu v Šmarju pri Jelšah dne 3. avgusta t. l. veselico, pri kateri se bodo poleg drugih pele tudi naslednje pesmi: 1. „Slovenska pesem“. (Besede: Stritarjeve. Ugl. dr. B. Ipavici). 2. „Zvečer“. (Besede: F. Levatikove. Ugl. H. Volarič). 3. „Cigani“. (Ugl. F. Vogel). 4. „Slo-

Sedaj začne kraljevi sin veselo živeti; je in pije dobro, vse zna in vse ume, godba ozvanja ves dan. Kaj češ lepšega? A konji, konji še le! Pravo čudo: siti in lepi ter brzonogi.

Cesar pove svoji hčeri, kako izvrstnega konjarja mu je Gospod poslal; a prekrasna cesaričina je že sama davno opazila konjarja.

Cesaričina bi rada izvedela, zakaj so pri novem konjarju konji čilejši in lepši nego so bili kedaj poprej? „Hajde“, pomisli sama pri sebi, „bi li šla v njegovo sobo, da vidim, kako širomak živi?“ — Počaka primerne časa, in ko je nekoč konjar odpeljal konje k studencu — pride v njegovo sobo in ko pogleda v zrcalo — postane ji takoj vse jasno; vzame namizni prt, ogledalo in piščalko ter odnese vse seboj.

Tisti čas doleti cesarja nesreča: na njegovo cesarstvo navali sedmoglavi Idolišč in zahteva cesaričino za ženo; „a če mu jo ne dajo, vzeti jo hoče s silo“, tako reče, in njegova vojska, kruta in silna, preplavi vse polje. Cesarja postane tesno pri srcu, razpošlje glasnike po vsej deželi in skliče kneze in viteze: kdor izmed njih premaga sedmoglavega Idolišča, temu obljubi dati polovico cesarstva in kot nameček hčer za ženo. In zbero se knezi in vitezi, sedejo brze konje, da se pomerijo z Idoliščem;

venski svet, ti si krasán!" (H. Volarič). 5. „Brže junaci“. (Sp. Filipašič. Ugl. N. Stros). Sekirice za te pesmi so se že razposlale. Oni gospodje pevci, ki bi tudi blagovolili sodelovati, a še niso dobili sekiric, se prosijo, naj nemudoma javijo svoje naslove gosp. stud. jur. Srečko Lajnšiču, pošta Sv. Martin pri Celju.

(Iz Št. Pavla v Sav. dol.) se poroča, da je udarila strela dne 19. t. m. v lipo, pod katero je posestnik Jakob Vodlak p. d. Bricl, stoječ na kolesu, metal les raz voza. V tem hipu zadene strela tudi v kolo in v njegovo desno nogo, mu črevelj čisto raztrga in tudi spodnji del hlače mu je odgorelo. Druge nesreče ni bilo. Sreča in nesreča.

(Iz Braslovč.) V številki 52. od 8. julija t. l. smo priobčili od g. nadučitelja V. Jarca nam do poslani dopis in poročilo o dobrotnikih in darovih za tamošnje uboge učence. Pri tem pa nas je vodilo prepričanje, da blagim dobrotnikom ne bo neprijetno, če postavimo njih dobro delo „izpod mernika“. Pripomniti moramo, da so nam no tranje razmere braslovške premalo znane, da bi mogli misliti, da se bo nad to našo objavo kdo spodtikal. Sedaj se nam pa naznanja, da so dobrotniki zelo nevoljni, češ, da niso darovali zato, da bi se njih dobra dela obešala na veliki zvon, nego da so hoteli, da ne ve levičica, kaj dela desnica. Razventega pravijo nekateri, da ne mislijo več darovati prihodnja leta zaradi naše objave. Mi pa, ki nismo prav nič hudega mislili, nego smo hoteli dobri stvari le koristiti, prosimo blage dobrotnike, naj pozabijo, kar je bilo, in naj prihodnja leta darujejo vse podvojeno. Zagotovimo jih, da bomo pustili svetiti njih luč pod mernikom, hvalo pa bodo dobili od lačnih otročičev, razven tega jim pa tudi mi kličemo že v naprej: „Bog povrni tisočkrat!“

(Šaleška čitalnica šoštanjka) priredi dne 3. avgusta t. l. popoldan na vrtu hotela „Avstrija“ slavnostno veselico povodom svoje dvajsetletnice. Spored je kaj raznovrsten. Čitalniški pevski zbor si je dosedaj že jako dobro ime prislužil, toda vrhunec spretnosti bode pokazal pri tej veselici. Čitalniški tamburaši se pridno vadijo in bodo proizvajali zanimive točke. Diletantje bodo igrali: „Berite „Domovino!“ Od vseh strani se že prijavljajo gostje naročujoč si prostore in prenočišča. Za goste iz Celja in Savinjske doline je vlak ugoden; pripeljejo se lahko zvečer ob 6. uri, ter se odpeljejo zjutraj ob tri četrt na 6. Za ples bode igrala „Šaleška narodna godba“ pod vodstvom kapelnika g. Žagarja. Osigurani smo, da bo udeležba jako obilna; da bo pa imelo občinstvo tudi izvrsten užitek, temu so porok sodelovalci. Torej na svidenje!

(Nesreča.) Pri Polzeli je utonil v Savinji v sredo nek splavar iz Bočne pri Gornjemgradu. Pod jezom, kjer je Savinja globoka, ga je voda odnesla raz splav in je izginil v hladnih valovih.

(Napad in samomor.) Pri Sv. Marjeti poleg Rimskih toplic je nek potujoč rokodellec napadel mlado gospodinjico Ano Lokovšek. Hudobnež je

vibnil v hišo, stikal po sobah, da bi kaj ukradel; ko ga je gospodinja hotela pregnati, jo je prijel za vrat in usta ter vrgel na tla. Komaj je nekoliko zakričala, sta prišla njen mož in še nekdo drug ter ženo rešila. Prijela sta napadalca in ga oddala orožniku. Ko ga je ta zvezanega pred seboj gнал, je v Vrtečah naenkrat s ceste skočil v močno naraslo Savinjo, nekaj časa je še z zvezanimi rokami na hrbtu plaval, potem pa utonil. Pisem ni imel nobenih. Rekel je, da je sodar iz Zaprrešča. Ta napad je bil grozovito predrzen, v nedeljo pri belem dnevu, v sredi vasi, blizu toplic, od koder ljudje vedno skozi vas hodijo.

(V kopališču Slatini) se nahajajo skoro sami Hrvati in Mažari. Vkljub temu je v kopališču vse nemško.

(Politični shod) pri Sv. Križu poleg Slatine je vkljub slabemu vremenu sijajno izpadel. Na shod so prišli tudi iz Rogatca, Sv. Florijana in Kostivnice. Poslanec dr. Ploj je med živahnim odobravanjem podal poročilo o svojem delovanju v državnem zboru. Ko je končal, so mu bile prirejene burne ovacije. Sklenila se je tudi resolucija, v kateri se je najodločnejše protestiralo zoper nov volilni red, ker obsega vnebovpijoče krivice zoper Slovence; ravnotako se je protestiralo zoper nakup „šulferajnske“ šole od strani dežele. Nato je bil shod zaključen.

(V Zrečah) bode dne 3. avgusta t. l. po večernicah gosp. potovalni učitelj M. Jelovšek razlagal o živinorejstvu in o mlekarstvu.

(Umrli je) v Makoljah tamošnji kaplan g. Miklič. Minoli teden je šel v obisk k nekemu tovarišu. Ko se je na večer domov vračal, so ga pričakali neki surovi „štajerčevi“ pristaši in ga s koli ter kamenjem napadli. V sredo 23. t. m. je g. Miklič vsled prizadetih poškodb umrl.

(Kmet. bralno društvo v Gor. Radgoni) javi, da vsled slabega vremena ni moglo privedi slavnosti kakor je bilo naznanjeno, vsled tega prosimo drage nam rojake, da bomo isto slavnost s taistim sporedom imeli prihodnje nedelje dne 27. julija na vrtu g. Osojnika. Prisrčno vabimo zavedne narodnjake k tej slavnosti, da pokažemo tukajšnim „zmrzlekom“ — da nismo bojazljivci, ampak trdni stebri ob meji krutih sovražnikov!

(V Št. Lenartu) bo še dalje županoval Sedminek, kakor je v zadnji odborovi seji objubil. Gospod Sedminek se je torej premislil, ker se nahajajo trg in njegovi prebivalci blizu denarnega poloma vsled pomeverjenja v mestni šparks. Za obubožance, ki so tako prišli ob imetje, nabirajo denar po vseh nemških deželah, vendar še niso toliko dobili, da bi Št. Lenartčani prišli do svojega.

(Prodaja posestva) Dne 30. t. m. bodo na dražbi prodali posestvo bivšega mariborskega notarja dr. Radey-a.

(Samomor.) Blizu Lambaha pri Mariboru se je v nekem gozdu obesila dekla M. Šuster.

(Nagla smrt.) Iz Ribnice na Pohorju je šel domov v Bezovje pri Sv. Kunigundi A. Kropelj; med potom pa je umrl, in so ga še le čez nekaj dni našli pastirji. Zločin je izključen, ker je imel mrtič poleg sebe svojo prtljago nepoškodovano.

(Graški delavci) prirede dne 31. avgusta t. l. izlet v Postojno na Kranjskem.

(Velika nemška pevka slavnost) bo prihodno nedeljo v Gradcu. Nemška pevka društva iz Avstrije in Nemčije bodo imela ondi svoj „Sängerbundesfest“. Po Gradcu se vrše za to velenemško slavnost živahne priprave. Lesena pevka dvorana je obsežna za 15 000 oseb.

(Oblak se je utrgal) v soboto nad Gradcem in okolico. Padala je tudi toča, debela kakor golobja jajca in pobila mnogo oken, oklestila drevje in pobila mnogo ptic. Voda je udrla v mnoge hiše in je ognjeglasno društvo imelo polne roke dela. Po Gradcu je bila tolika tema, da je morala električna železnica voziti razsvetljena, a večkrat je morala svoj promet ustaviti. Tudi iz raznih drugih štajarskih krajev se poroča o velikem neurju.

(Nezgodna na železnici.) Med Judenburgom in Thalheimom se je v nedeljo zvalila velika skala na progo. Poštni vlak je potem zadel ob skalo ter v prednjih delih skočil s tira. Promet je bil ustavljen celo noč.

Deželni zbori.

V štajarskem deželnem zboru je bila v soboto na dnevnem redu razprava o novem disciplinarnem zakonu za učitelstvo. Deželni odbornik Kokoschinegg je naznanil, da je deželni šolski svet izjavil, da ni potrebe za preosnovo dosedanjega disciplinarnega zakona. Tudi vlada je naznanila v posebnem dopisu, da odklanja sodelovanje pri spremembi tega zakona. Vkljub temu pa so se vsi govorniki toplo zavzemali za preosnovo ter so se tudi sprejeli tozadevni predlogi naučnega odseka. — V ponedeljek je deželni zbor na predlog poslanca grofa Stürgkha dovolil še 10 000 kron za prireditve „Sängerbundfesta“ v Gradcu. Tedaj skupno 20 000 kron skupno iz deželnega denarja za veliko nemško strankarsko veselico, od katere bo imel dobiček samo Gradec in nemški nacionalizem. — Deželni kulturni odsek je priporočal sprejem zakona, po katerem se nastavi poseben poljski čuvaj. Zakon je bil sprejet. — V torek je poslanec Ornig utemeljeval predlog glede zgradbe poslopja splošne javne bolnišnice v Ptuj. Predlog je bil oddan finančnemu odseku. Ornig je nadalje utemeljeval predlog, da se v Ptuj zida biralnica. Posl. Stallner je predlagal, da se odpravijo okrajni zastopi. Kakor znano, je na njegov predlog deželni zbor že dvakrat sklenil, da pri volitvah v okrajne zastope nima odločilne besede kmetjsko temveč meščansko prebivalstvo. Potemtakem bi pri nas okrajni zastopi prišli večidel v roke Nemcem. Ker pa tega

tudi pestun gre s cesarsko vojsko. Naš konjar sede na sivo kobilo in odide počasi za drugimi. Medpotoma se sreča z gozdarjem.

„Kam si se napotil kraljevi sin?“

„V boji!“

„Ali na tej kljusi ne prideš daleč! In poleg tega si konjar! Hodi z mano v goste!“ Privede ga v svojo kočico in mu natoči čašico žganja. Kraljevič izpije.

„Čutiš li v sebi veliko moč?“ ga vpraša gozdar.

„Da, ako bi imel buzdovan od petdeset pudov, zalučil bi ga v zrak in vjel na glavo, a udarca bi niti ne čutil!“

Da mu drugo čašico, da jo izpije:

„In sedaj — imaš li veliko moč?“

„Ako bi tehtal buzdovan sto pudov, zalučil bi ga nad oblake!“

Natoči mu tretjo čašico:

„A kakšna je tvoja moč zdaj?“

„Ko bi bilo treba postaviti stolp od zemlje do neba, prevrnil bi vesoljni svet.“

Gozdar nacedi žganja iz druge pipe in poda kraljeviču; kraljevič izpije — in njegova moč se je gotovo posedmorila. Nato ga pelje gozdar na prag in močno zažvižga: kar plane

nenadoma od neke prednja vranec, zemlja se trese, iz nozdrv mu liže plamen, iz ušes mu vstaja dim kot stolp, izpod kopit se utrinjajo iskre. Prileti pred prag in se spusti na kolena.

„Evo ti konja!“ — Da mu še bojni buzdovan in svileni bič.

Kraljevič odjezdi na svojem vrancu neprijateljevi vojski nasproti. Pogleda okrog sebe in opazi pestuna, ki se je popel na brezo; sedi in drgeta od straha. Kraljevič ga oplete z bičem enkrat, dvakrat in poleti na neprijateljevo vojsko, poseka mnogo sovražnikov z mečem. Še več jih pogazi s konjem, a Idolišču samemu odbije sedem glav.

Potem spodbode konja in — izgine; vrne se domov in sedi v svoji sobici, kot da ni bil v boju; a pestun se baha pred vsemi in vsem pripoveduje: „To sem bil jaz jaz sem Idolišča premagal!“ Cesar ga sprejme z velikim spoštovanjem, zaroči z njim svojo hčer in priredi veliko gostijo. Edino cesaričina, ne bodi neumna, se dela, kot da jo boli glavica. Kaj sedaj, kaj naj stori izbrani zet? „Oče“, reče on cesarju, „daj mi ladjo, pojdem po zdravila svoji zaročenki; ali zapovej tudi konjarju, da gre z menoj, jako sem se ga privadil!“ Cesar ga posluša in

mu da ladjo in konjarja. Oba se odpravita na pot. Odplova daleč, daleč, in pestun zapove sešiti vrečo, zavezati vanjo konjarja in ga spustiti v vodo. Cesaričina pogleda v ogledalo in opazi nesrečo, sede v kočijo, pa hajd brzo k morju; a na morakem bregu že sedi gozdar in plete mrežo. „Kum, pomagaj mi v žalosti, nič vredni pestun utopi kraljeviča.“

„Izvoli, krasna devojka, evo ti gotove mreže, vzemi jo v svojo belo ročico!“ In glej, cesaričina spusti mrežo v globoko morje, izvleče kraljeviča in odpelje s seboj; doma pove vse natanko očetu.

Z veselo gostijo se začne takoj svatba; cesar ne vari medicine, ne kuha žganja — vsega je v izobilju.

A pestun, ko nakupi raznih dišav, se vrne nazaj; ide v dvor in tu ga primejo. On jih lepo prosi, ali prepozno; takoj ga ustrela. Kraljevičeva svatba je bila vesela; vse krčme in gostilnice so bile odprte ves teden prostemu narodu zastonj. Tudi jaz sem bil tam, pil medico in žganje, po brkih mi je teklalo, ali v usta ni dospelo

sklepa vlada ni potrdila, je Stallner prišel s predlogom, da se okrajni zastopi kratkoma odpravijo. Potem je prišla na dnevni red sloviča preosnova volilnega reda. Nemška ljudska stranka ni hotela nič slišati o preminjavalnih predlogih nemških konservativcev. Zadnji so nemškimi nacionalcem dovolili, že vse, le pri točki, da ima mesto Gradeč dobiti šest poslancev, so se temu odločno uprli ter so raje odšli iz zbornice, kakor da bi to dovolili. Velede tega niso mogli več posvetovati se o premembi deželne volilnega reda, ker je bilo navzočih premalo poslancev. Ta točka je bila zopet včeraj na dnevnem redu. V sredo je posl. Kottulinsky podal poročilo o upravi dež. zaklada za leto 1900. Skupno premoženje je znašalo 15.338.297 K. Posl. Link je podal poročilo odseka za železniške zadeve. Odsek je naročil deželnemu odboru, da skrbi za poddržavljenje železnice Celje-Velenje. Zaklad za podpiranje vinoreje je imel 222.760 K potrebščine in isto toliko pokritja.

V koroškem dež. zboru hočejo premeniti volilni red. Po tej premembi bi štel deželni zbor mesto 37 poslancev 43, in sicer 1 virilni glas, 10 zastopnikov veleposestva, 13 zastopnikov mest in trgov, 15 kmečkih poslancev in štiri zastopnike nove četrtne kurije. Celovec ima sedaj dva poslance, a v bodoče naj bi imel tri; dalje dobe kmečke občine en mandat več. Koroški Nemci so seveda ohranili staro volilno geometrijo, po kateri so Slovenci potisnjeni v kot.

V damatinskem dež. zboru je namestnik Handel izjavil, da je vladi resni namen uravnati jezikovna vprašanja. Posl. Smolaka je govoril o nedostatkostih sredstev v primeru s potrebami dežele. V šolah naj se goji lojalnost do Avstrije, ali avstrijska državna misel ne sme izpodrivati krvatskega duha.

Češki deželni zbor je sprejel predlogo glede naklade na pivo. Zaključil se bo deželni zbor že 1. avgusta.

Gališki deželni zbor se skliče zadnje tri dni meseca decembra, da dovoli proračunski provizorij.

Druge slovenske novice.

(XVII. redna velika skupščina) družbe sv. Cirila in Metoda se vrši letos v Ilirski Bistrici in sicer v četrtek, dne 7. avgusta 1902. Spored: I. Sv. maša ob pol 10. uri dopoldne v dekanijski cerkvi. II. Zborovanje ob pol 11. uri dopoldne v hotelu „Ilirija“. 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev edne tretjine družbinega vodstva. Po pravilih izstopijo letos naslednji udje družbinega vodstva: Tomo Zupan, Ivan Hribar, Luka Svetec, Ivan Šubic. 6. Volitev nadzorstva (5 članov). 7. Volitev razsodišča (5 članov). Za one, ki se mislijo udeležiti skupščine, še pripomnimo sledeče: 1. Dne 7. avgusta odhod iz Ljubljane z brzovlakom ob 5. uri 59 m., s poštanim vlakom pa ob 4. uri 54 m. jutraj (iz Celja ob 4. uri 15 m.). 2. Po zborovanju skupni obed v hotelu „Ilirija“ ob 1. uri popoldne. Radi obeda se je udeležencem zglasiti do 5. avgusta z naslovom: Tvrdka Žnideršič & Valenčič v Ilirski Bistrici. Kuvert brez vina stane 3 krone. 3. Odhod iz Ilirske Bistrice proti Ljubljani z brzovlakom ob 9. uri 27 m., s poštanim vlakom pa ob 6. uri 38 m. zvečer.

(Na I. drž. gimnaziji v Ljubljani) so bile v ponedeljek zaključene maturitetne skušnje. Kandidatov je bilo 61, kandidatkinj pa dve. Z odliko jih je napravilo maturo 7, z dobrim uspehom 32, 17 kandidatov čez dva meseca dela izpit še iz ednega predmeta, sedem pa jih ni izdelalo.

(Umrla je) dne 21. t. m. v Ljubljani gospica Ida Ravniharjeva iz znane spoštovane ljubljanske rodbine. Pokojnica je bila stara komaj 16 let. Celjski Slovenci se blage deklice gotovo še spominjajo, ker je bila večkrat v Celju kot gost pri svojem bratu gosp. dr. V. Ravniharju. N. v m. p.

(Utonil je) v Savi pri Krškem deček A. Lavrišek; brata njegovega, ki se je tudi že po tapljali, so rešili.

(Novo uradno poslopje v Novem mestu.) Dela za novo zgradbo okrajnega glavarstva v Novem mestu so se oddala za 143.000 kron.

(Sokolska slavnost v Idriji.) Slavnost, raz vitja prapora „Idrijskega Sokola“ se je vključ skrajno neugodnemu vremenu izvršila častno za to najmlajše sokolsko društvo in za slovensko sokolstvo sploh, katero je ta dan pokazalo, da se je resno lotilo svoje vzvišene naloge ter da se ne plaši nikakih zaprek v izvrševanju iste. Slavnosti so se udeležila vsa slovenska sokolska društva.

(Nesreča.) Dne 18. t. m. je ubila strela pri Senožčah na Notranjskem dva konja in voznika. Nevihta je bila tako huda, da nikdo ne pomni ednake.

(Poskušnje z novimi topovi.) V Menišiji pri Cerkljici na Notranjskem so te dni poskušali streljati z novimi topovi. Ti novi topovi nosijo silno daleč. Prebivalci vasi Dobec so morali zaradi tega streljanja vsi zapustiti svoje bivališče za kar pa jih vojni erar odškodni.

(Utopljenca so našli) dne 18. t. m. v Savi pri Nomenju v Bohinju. Po poizvedbah je bil ponesrečen delavec v železniškem kamnolomu z imenom Filip Vončina, doma iz Lokavca na Primorskem, katerega se je že nekaj časa pogrešalo.

(Koroška deželna zavarovalnica za živinoreje) je imela v preteklem letu 3442 kron primanjkljaja, ki se bo pokrili iz dež. zaklada.

(Hranilnica in posojilnica v Spod. Dravogradu) je kupila dne 17. t. m. poslopje gospe Marije Genicer, v katerem je bila dozdaj kavarna. Poslopje je prostorno ter ima lepo lego; služilo bo vsem namenom, katere ima posojilniško načelstvo za svoje prihodnje delovanje v Spod. Dravogradu.

(Protestni shod v Trstu.) Z ozirom na to, da vlada že celih 18 let ne odgovori, kaj je z vprašanjem slovenskih šol v Trstu, nameravajo tržaški Slovenci sklicati velik protestni shod.

(Samomor.) V gozdiču nad Sv. Ivanom poleg Trsta se je v nedeljo zastropil nekdanji operni pevec Avgust Radičič. Ko so ga prinesli v bolnišnico, bilo je prepozno, da bi mu izprali želodec, in je revež kmalu na to umrl.

(Nečloveška mati.) V Trstu je umorila svoje novorojeno dete L. Pechmann in Podkloštra na Koroškem. Nečloveško mater so zaprli.

(Goriški nadškof.) V nedeljo se je vršila slavnostna konsekracija in intronizacija knezo-nadškofa goriškega, Andreja Jordana. Konsekracija je izvršil škof Flap iz Poreča ob asistenciji škofov Jegliča iz Ljubljane in Nagla iz Trsta.

(Nesreča pri streljanju proti toči.) V Št. Ferjanu na Goriškem se je pri streljanju proti toči ponesrečil posestnik Ciglič, in sicer vsled nepredvidnosti, ker je vsipal smodnik v prevroči možnar. Smodnik se je užgal, ga osmodil in hudo poškodoval.

(Strela je udarila) v Zupinah na Goriškem v cerkven stolp, ki se je podrli in poškodoval okoli stoječe hiše.

Dopisi.

Iz Šoštanj. Poročamo, da je ljudska veselica bila dne 14. t. m. „pri Basistu“ velikanska. Došlo je čez 300 oseb iz bližnjih krajev. Vse se je vršilo v najlepšem redu; tu se je videlo, kako priprosto ljudstvo simpatizuje z inteligenco, kako se sploh ljudstvo lahko dobro zabava, ako hoče inteligenca količkaj storiti v probujo priprostega naroda.

Vrt je bil popolnoma natlačen in mora se reči, da tako veliki vrt ni kar tako hitro na razpolago. Čitalniški pevski zbor zvrševal je svoje pevske točke izborno, posebno pohvalo žele so gospice pevke, moški zbori so se tudi precizno obnesli, v tem gre vsa hvala čitalniškemu pevodnji g. Remicu.

Na odru, okinčanem z zelenjavo, nastopili so diletantje, kateri so igrali „Lokavi snubač“ prav navdušeno in izvrstno igrali. Zlasti moramo izreči pohvalo gospej Pokovi, katera je kot mlada dama tako z efektom staro resno županjo predstavljala, in gospodični Likar iz Škal, katera je s svojim krepkim in lepo donečim glasom ženinu imponovala. Gospodje igralci kakor gosp. Koropec kot župan in g. Zok kot snubač bi bili na večjih odrih izvrstna moč. Glede humoristike pa so gg. Klander, Volk in Pohorec dosegli vrhunec

svoje spretnosti. Ljudstvo je bilo polno smeha in veselja. Seveda so igralci tisti čas z mimiko napolnili tako, da se ni preslišala nobena beseda! Seveda je že itak resni g. Lukman izpolnjeval svojo ulogo kot okrajni glavar jako pohvalno. Od vseh strani strani se je le slišalo hvaljenje tako krasne zabave in se je pri vsaki mizi do stikrat izrekla želja, naj bi se take veselice večkrat ponovile.

Narodna godba šoštanjka je bila istotako hvalevredna, ker je ista toliko krasnih komadov izborno igrala za tako malo plačilo, in se mora kapelnik g. Žagar posebno pohvaliti, da je svoje mlade fante v kratkem času enega leta do take spretnosti privedel.

Povdarjati se še mora, da je bila Basistova gostilna dobro pripravljena za toliko število ljudstva.

Napovedan začetek je bil ob 5. uri, toda že ob 4. uri se je ljudstvo zbiralo, ker je bilo vreme jako ugodno. Pozno čez polnoč so se zadnji veseli gostje razšli. — Na svidenje drugokrat!

V Brežicah, dne 16. julija 1902. (Koliko stane „svinja?“) Brežiški okrajni glavar gosp. J. pl. Vistarini ima hvalevredno navado, da opozori vsakega v okraj novodošlega uradnika in učitelja na narodnostna nasprotstva med našim prebivalstvom.

„Izogibajte se vseh preprirov, obnašajte se dostojno povsod, nasproti vsaki osebi in nasproti vsaki strank, ne pozabite nikoli niti v uradu, niti izven urada, da ste o. kr. uradnik, odnosno javni učitelj!“ — S takimi stavki odslovi navadno naš okrajni glavar novega funkcionarja, ki mu je napravil prvo vizito.

Naša navada ni, v javnosti dregati ob uradnike, najsi že bodo tudi nam nasprotnega političnega mišljenja; sledeča dogodka je pa vsekakor vredna, da se spravi v širši svet, ker nam kaže pristno sliko značaja — narodnega odpadnika.

Pred letom dni osrečila nas je namreč finančna administratura s tem, da nam je poslala od tam nekod iz Gor. Štajarskege o. kr. davčnega oficijala, ki sliši le na pristno germansko ime: „Kunaj.“

Mož je doma iz neke romantične dolinice v kozjanskem okraju pri Podsredi, v kateri se solnce zasveti na dan le za kratek trenotek o poldne. Umevno je, da se je tu moral poroditi le pristen „German“, saj so baje tudi Pragermani stanovali po brlogih.

Kaj in kje se je mož učil, nam ni znano, to pa vemo, da ne zna več, ali pa da se sramuje slovenski govoriti z lastnim očetom — poštenim slovenskim kmetom. V Brežicah ga je videti v vsaki krčmi, najrajši se pa vsede v pristno kmečko družbo, kjer se navadno čeha plača iz kmečkega žepa.

Najljubša zabava po krčmah mu je pest in in zausnice, seveda če je med svojci. Ko pa ga zanese slučaj v krčmo, kjer sede Slovenci, tam mu pa zavre tevtonska kri po žilah, da postane rudeč, kakor puran. Ob takih prilikah stisnejo se mu prsti deane roke v pošteno slovensko figo — toda le skrivaj v žepu.

Spozabi se pa tudi prav rad ter začne bruhati okoli sebi najbolj duhteče psovke, seveda le v nemškem jeziku, ki je za tako slovesne trenotke nekako najbolj pripraven.

Tako se je nedavno pripetilo, da je ta vzorni o. kr. uradnik napadel v krčmi na brežiškem kolodvoru neko prav ugledno slovensko obitelj, ki ni prišla poprej z njim še nikdar v pravo dotiko.

Tudi tu so začele švigati po sobi raznovrstne psovke, od katerih je bila najbolj „kraftna“ ona, ki se glasi v slovenskem jeziku „svinja“. — Naš gospod Kunaj so pravzaprav „kunštni“ gospod; nikakor niso imenovali osebe, kateri bi naj „svinja“ veljala, ampak pokazali so samo z junaško desno roko na ono mizo, za katero je sedela slovenska obitelj, češ, naj si misli vsak za-se, ali pa vsi skupaj, komu bi se „svinja“ najbolj prilegla, meni se ne more nič zgoditi, saj nisem imenoval nobenega imena.

No, brežiška sodnija je bila drugega mnenja. Pri kazenski obravnavi cenila je to „Kunajovo svinjo“ na 30 kron.

"Ihr verfluchten Windischen, ich werde euch schon zeigen!" zarohnel je c. kr. oficijal po tej nepričakovani cenitvi in poslal je "svinjo" prizivnim potom c. kr. okrožnemu sodišču v Celje, da jo še enkrat preceni.

In glej čudo! tudi gospodje okrožnega sodišča so bili tega mnenja — dasiravno se je trudil sam g. dr. pl. Jabornegg "svinjo" popolnoma izprati — da je ta žival v pravem pomenu besede vendar le vredna za g. Kunaja 30 kron. Ne pomaga nič! Gosp. Kunaj mora "svinjo" plačati s 30 kronami, povrh tega poravnati pa tudi potne stroške tja — in nazaj.

Očividno so ostali lepi nauki brežiškega okrajnega glavarja breuspešni. Bog ve, kaj bi se pripetilo slovenskemu uradniku ali učitelju, ki bi se obnašal tako nasproti kakemu nemškutarčku? Če že drugega nič, poslali bi ga sigurno v štajarsko Sibirijo — si živce hladit.

Narodno-gospodarske novice.

Bezeg in njegova zdravilna moč.

Ni ga menda bolj starega zelišča, katero so ljudje začeli rabiti za zdravilo, nego je bezeg. Že davno sem čital ali slišal, da je nek sloveči in skušeni zdravnik rekel: "Ko bi človek vedel, koliko zdravilne moči ima bezeg zanj, klobuk raz glave bi vzel, kadar bi šel mimo njega." Nekoliko od tega naj tukaj opomnimo, zlasti zato, ker je sedaj ravno čas, si njega cvetje in pozneje grozdje oskrbeti.

Oča Kneip trdil je takole: "Zdravilno pri bezgu je vse: listje, skorje, korenje, cvet in jagode. Čaj iz bezgovga listja je najcenejše čistilo za kri. Ta ti nadomešča vsa druga zdravila. Ali je listje zeleno ali posušeno, je vse edno. Tudi cvet je dobro čistilo za kri, zato glej, da ti ga ne bode manjkalo v hiši. Za vodenične ljudi je čaj iz bezgovga korenja imeniten. Isti vleče vodo iz človeka bolj, nego katerokoli drugo zdravilo. Ob ednem pa je tak čaj čisto nedolžen: pij ga kadar hočeš, nikoli ti ne more škodovati. Bezgove jagode se nabirajo in kuhajo. Da so kaj vredne, vidi se že lahko na pticah, ker tako silijo v bezgovo grmovje.

S sladkorjem ali strdjo pokuhano bezgovje je po zimi dobra jed ali pijača za ljudi, ki morajo veliko sedeti. Žlica pokuhanega bezgovga soka v čaši vode je dobro hladilo in čistilo za želodec; vleče na vodo in dobro dene ledvicam. Posušeno bezgovo grozdje je dobro za hudo drisko. Tako vse uči oče Kneip.

Domača skušnja pa pravi še nekaj več. Dostikrat se prigodi, da dojnica z malimi otroci se napravijo v prsih ali sescih otekline, grozno boleče. Skoraj nobeno zdravilo ne pomaga, do kler se otekline ne prederejo in izgnojijo. Za takšne otekline baje ni boljšega zdravila, nego obliž (flašter) od bezgovga soka. Ta se namreč skuha iz bezgovih jagod, pa se mora dobro pokuhan shraniti v dobro zaprti posodi. Ako se hoče rabiti tudi za pijačo bolnikom, treba dodati precej sladkorja. Tega soka se namaže na cunj in priveže na boleče mesto, kar pravijo, da je najboljšo zdravilo za omenjeno bolezen.

Ob ednem se tudi trdi, da je ednaki obliž prav izboren, ako se napravljajo ulesi ali otekline v vimenu kravam ali še drugim doječim živalim. Seveda je večkrat težko ga privezati na boleče mesto, ali kolikor mogoče, naj se to stori. Zagotavlja se za dober uspeh.

Ker je torej bezeg toliko zdravilna rastlina in je sedaj ravno skrajni čas, njega cvet in sad obirati, da se pripravi iz njega zdravilo, svetujemo ne zanemarjati ga, da bo v dolgem zimskem času shranjen doma, pripravljen za pomoč v boleznih. Prva pomoč je navadno dvojna, tukaj pa še najbolj po ceni pomoč!

Ali se sme

od strele ubite živali meso uživati?

O tem vprašanju bil je bil nekje na Slovaškem že pred kakimi petnajstimi leti živ razgovor. Vprašanje se je raztezalo daleč na okoli, brez pravega določnega odgovora. Slednjič prišla je iz Mnihova na Bavarskem poročena sledeča izkušnja: Odi Nizu je leta 1884 udarila strela v hlev, kjer je stalo 24 glav pitane živine. Bila

je strela tako močna, da je vse ubila. Poklicala se je komisija strokovnjakov, katera je določila, da se meso od strele pobite živine sme brez skrbi rabiti. Radevedni smo, kaj o tem vprašanju porečejo sedaj naši živinozdravniki, katerih razsodbe potrebovati za nesrečne slučaje — nas Bog obvaruj!

Kako se spozna

gobe, so li za uživanje ali ne?

V dvomu, je li goba užitna, t. j. zdrava, ali ne, se spozna prvič, ako se goba prelomi in nekaj časa pusti. Ako je goba prava, ostane ji znotraj barva nespremenjena, dočim vsaka dvomljiva ali strupena goba kmalu vsa zelena postane. Na Laškem pa baje gobe še drugače spoznavajo. Denejo jih kuhat in med nje zelen peteržilj. Ako je ta ostal med njimi zelen, so gobe užitne, ako pa je postal rujav ali črn, tedaj so gobe neužitne in škodljive. Posnemanja vredno!

Pero pred rjo ohraniti.

Ako hočemo peresa obvarovati pred rjo, denimo jih kmalu po rabi v prah neugašenega apna. To vzame rji vso moč, da je pero čisto in kakor novo.

Madeže od črnine, kako iz perila odpraviti?

Marsikomu znano, mnogim pa neznano sredstvo za odpravo madežev od črnega vina itd., kar se čisto dogodi na mizah in drugače, je, da da se omenjeno mesto potrese s soljo. To je treba storiti precej, na kar sol potegne črnilo na se in se madež kar nič ne pozna.

Pohorski.

Politični pregled.

(Sprava med Čehi in Nemci.) Nagodbeno vprašanje se bliža v ministrskih pogajanjih svoji rešitvi, zato pa se oglašajo novo, prav tako važno, češko-nemško vprašanje, ki je nujno in pereče, sicer se nagodba v parlamentu ne dožene. Vlada je izdala nov načrt za spravo ter ga predložila konferenci Čehov in Nemcev. Popolnega sklepa miru ne pričakuje nihče, nego le premirja v parlamentu za dobo obravnavanja nagodbe. Vlada bo morala Mladočehom vsekakor omogočiti, da ne bodo nasprotovali nagodbi, ki na Češkem tudi ni popularna. Zajamčiti jim bo morala torej zopet nekaj narodnih pridobitev, sicer Čehi z ozirom na svoje volilce ne bodo sodelovali.

(Moravski Čehi.) Izvrševalni odbor staro-češke stranke na Moravskem je v ponedeljek sklenil, da se z Mladočehi pogaja za kompromis pri bodočih deželnozborskih volitvah. Ob enem pa se je izrazila želja, naj odbor stopi v dotiko tudi s katoliško narodno stranko, da bi tako vse češke stranke skupno postopale v boju proti Nemcem.

(Odstop ministra Kallaya.) Minister za Bosno in Hercegovino Kallay namerava odstopiti in že se imenuje njegov naslednik. "Slowo-Polskie" ima z Dunaja vest, da bo naslednikom Kallaya imenovan bivši avstrijski finančni minister Bilinski. Prvotno se je mislilo na hrvaškega bana Khuen Hedervaryja, ker pa Mažari v zatiranju Hrvatov ne najdejo Hedervaryja "vrednega" naslednika, ostane isti še na dalje med Hrvati.

(Prusi in Poljaki.) Večina sedanje pruske države je bila pred stoletji slovanska. Imena rek, krajev, gora, celo oseb kažejo, da so Germani le s kruto silo zatrli slovanske rodove. Ostalo pa je še na vzhodu nekaj milijonov Poljakov, ki so Prusom na potu proti vzhodu. Z vsemi sredstvi skušajo Prusi še te ostanke slovanske zemlje pridobiti za mater Germanijo. Ponemčujejo v šoli in uradih, a poljski rod le živi. Poskušajo sedaj z denarjem. Milijone so že izdali, da kupijo poljska zemljišča in jih dajo nemškim družinam. Vsaka nova nemška družina stane nemško državo 8000 do 10.000 mark in še več. Naravno, da se Poljaki branijo. Ustanovili so poljske banke, ki nakupujejo propala posestva ter oddajajo svojim rojakom. In Prusi se še čudijo, ako svet ne hvali njihove človekoljubnosti.

(Poljski jezik in ruska vlada.) Rusko naučno ministrstvo je leta 1902 potrdilo načrt,

po katerem naj se poučuje poljski jezik v moških in ženskih srednjih šolah. Sedaj pa se iz Varšave poroča, da poučevanje poljskega jezika se je že vpeljalo po istem načrtu tudi v zasebne moške in ženske šole. Tako vlada ruska. In naša? Mi nimamo niti slovenskih ljudskih šol. O srednjih šolah se niti govoriti ne more. In to se imenuje enakopravnost!

(Balkan.) Četrto stoletje se govori o teh reformah, četrto stoletje si jih želi narod v Macedoniji in Albaniji. Sedaj prihaja iz Carigrada službena brzojavka, ki poroča, da sta Rusija in Avstrijo pričele s skupnimi koraki, da turško vlado pridobita za reformo in se tako naredi konec neznosnim razmeram v Macedoniji in Albaniji. Reforme so že predložene sultanu in jih je baje sultan že potrdil. To vest je seveda treba vzeti na znanje z velikim dvomom.

(Kardinal Ledochowski) je umrl v Rimu. Njegovo ime je spojeno z dogodki v Nemčiji v zadnjih štirih desetletjih. Leta 1865 je bil imenovan nadškofom za Poznanj in Gnezdno. Ker je podpiral stremljenja Poljakov, ga je vrgel Bismarck 1. 1874 celo v ječo v Ostrovu. Papež ga je imenoval kardinalom in 1. 1876 se je nastanil v Rimu.

(Srbija.) Na srbskem vlada velika revščina. Finančni minister Mika Popović jemlje že tri mesece iz občinske blagajne za kraljevo civilno listo, ki dobiva 100.000 frankov na mesec. Vlada dela pri občinah dolgove, ki znašajo že okoli osem milijonov. Občine so revne, a morajo dajati. Državna blagajna je prazna in bankerot pred vratmi. Uradniki že več mesecev ne dobe plače, vojska dobiva slabo hrano ter je raztrgana. Vojaštvo po deželi hodi v umazanih capah. Celo častniki ne dobivajo redno svojih plač. Vlada tolaži uradnike, vojake, penzioniste z novim posojilom v Parizu.

(Turčija.) Listi poročajo, da se v mestu Smirni na Turškem gode strašne reči. Valed naraščajoče bede po deželi vre vsa možna sodrga v mesto. Tu se ropa, krađe in mori kar na ulici. Noben človek, ne moški ne ženska ni varen svojega imetja in življenja. Vse oblastvene odredbe ne pomagajo nič, ker tatovi in roparji napadajo celo redarstvene organe. Še huje ko v mestu pa je na deželi, kjer so umori in požiganja na dnevnem redu.

(Položaj v Južni Afriki.) Kaj se godi v Južni Afriki, ne ve pravzaprav nihče, kajti cenzura za časopise in brzojavke še ni odpravljena. Neljube vesti se torej večinoma zaterejo. Vzhletemu pa uide nekaj novic v svet. Tako n. pr., da se angleški kolonisti naseljujejo na zemlji Burov. Vlada je izdala v juniju razpis za prodajo zemljišč po mestih in na kmetih ter je ponujala kar cele okraje. Angleži so torej Burom zemljo vzeli ter jo sedaj oddajajo. A kje se naselijo Buri? Reuterjev biró poroča, da se je naložil Burom davek, ki naj deloma pokrije škodo vojne po mestih in glavnih krajih. Tudi denar, ki so ga dobili Buri za odvzete konje, zahtevajo Angleži baje zopet nazaj. Sedaj pa se javlja, da hoče nastopiti Anglija proti glavnemu glavarju Basutov, Iselu Maloppu radi veleizdajstva. Višji glavar Basutov, Levothodi, ga noče izročiti, zato se na meji zbirajo angleške čete. Pripravlja se torej vojna s Kafri. Basuti so najbojevitejši in duševno najrazvitejši kafrski rod, ki ima v oblasti najobširnejše ozemlje. Če nastane nova vojna, bo prav tako huda in dolga, kakor minola, samo izid je še dvomljivejši!

Književnost.

(„Slovenska Šolska Matica.“) Ker se bodo začele društvene knjige za 1. 1902 v kratkem tiskati, tako da izidejo vsekako proti koncu tega leta, je treba že zdaj določiti število letošnjih društvenikov „Slovenske Šolske Matice“. Zato prosi odbor gg. poverjenike, da naj vsaj do konca julija t. l. naznanijo odboru svoje člane in pošljejo zanje letnino štiri krone. Za letos izda društvo velezanimive knjige: 1. „Pedagoški Letopis“. 2. Zgodovina (2. anopis). 3. Učne slike k čitankam. Razen tega založi Matica: „Slovenski jezik“. Vrednica za tesno združeni pouk v slovnici, pravopisu in spisu. V petih zvezkih. Spisala H. Schreier in dr. J. Bezjak. Letos izideta prva dva zvezka.

Obenem se prosi, naj se pošiljajo dopisi administrativne vsebine tajniku, g. nadučitelju Franjo Gabršku, denar pa blagajniku, g. gimnazijskemu ravnatelju Andr. Senekoviču v Ljubljani. Za l. 1901 izdane knjige je še dobiti pri društvenem odboru.

Odbor.

Razne stvari.

(Prvotna domovanja Slovencev) Kako razširjeni so bili stari Slovenci, nam pripoveduje zgodovina. Vendar se pa še najdejo taki, ki ugovarjajo zgodovinskim resnicam. Za take imamo seveda še bolj trdnih dokazov. Da so se naša domovja raztezala do Pustriške doline v Tirolah, to nam dokazujejo skoro izključno slovanska imena tamošnjih krajev. Pa tudi mnogo rodbinskih imen je tam slovenskega izvora. Sploh je pa to v obče znano. Manj znano je, da so Slovenci stanovali na Bavarskem. „Neue Augsburgische Zeitung“ je prinesla nedavno sledečo zanimivo vest: Pretzfeld, 7. junija Na hribu zvanem „Walberaberg“ so našli danes pri izkopavanju kamena zanesljive sledove staroslovanske kulture na seibine. Kake tri četrtine metra pod zemljo so našli ostanke posod in pepel od lečmenovega zrna itd. Veščaki so nadzorovali izkopavanje in vzeli seboj najdene predmete — Razven tega pa je zanimivo tudi sledeče: V okolici Donau wörtha so tamošnji prebivalci ravno tako oblečene kakor nekdanj pri nas, namreč: moški škornji, „na zlec“, irhaste hlače, „lajbele“ s polokroglimi „knofmi“, okoli vrata „židan facanetel“ in kosmate klobuke. Rokavov nima nobeden. Ženske imajo navadno črno obleko in bele „facanetelne“ na glavi (pčce). Da so živeli Slovenci tukaj, jamčijo tudi krajna imena. Na Bavarskem imamo: Windisch Laibach, Windisch Bergdorf, Windisch Büchen, Wind. Grün, Wind. Eschenbach, Wind. Hausen in Wind. Letten. Na Tirolskem je Windisch Matrei. Zanimalo bi v prvi vrsti narodoslovce, zbirati družinska imena v teh krajih.

Izvanredni občni zbor

posojilnice v Rajhenburgu

registrovane zadruge z neomejeno zavezo vršilice

v nedeljo, dne 10. avgusta t. l., ob 4. uri pop. v pisarni.

Dnevni red: Volitev dveh udov načelstva.

Zahvala in pripoznanje.

Podpisanim pogorela so njih poslopja ob velikem požaru dne 30. junija t. l. Zavarovani smo bili pri zavarovalnici „Franco-Hongroise“ v Gradcu. Ta zavarovalnica cenila je takoj škodo in nam vsem celo zavarovalnino brez odtegljajev takoj izplačala. Za to kulantno postopanje in takojšnje izplačilo se zavarovalnici „Franco-Hongroise“ zahvaljujemo in jo priporočamo v zavarovanje.

Drnovo pri Krškem, 20. julija 1902.

Martin Bevc

Janez Domitrovič

(302) 1

Anton Mustar.

(299) Prostovoljna 3-1

razprodaja.

Posestvo gosp. Matije Dolničar v Trbovljah, to je: hiše, mlin, žaga, gospodarska poslopja, njive, travniki in gozdi se boče

dne 19. in 20. avgusta

od 9. ure dopoldne naprej na licu mesta prostovoljno po kosih prodajalo.

Posestvo leži tik premogokopa v Trbovljah.

Hiše so pripravne za vsako obrt; nekatere njive in travniki pa za stavbišča.

Plačilni pogoji so ugodni.

Proda se posestvo

na lepem kraju, blizu Vojnika, na katerem se lahko upelje tudi gostilna. — Več pove

Marija Spes, St. Miklavž, pošta Vojnik.

Deček. (305)

z dobro šolsko omiko, obeh deželnih jezikov zmožen, se takoj sprejme kot učenec v tvrdko L. Schwentner na Vranskem.

(306) 2-1

Izvežban

vrtnarski pomočnik

priden in trezen delavec, ki razume samostojno obdelovati vrt s sočivjem in cveticami, se sprejme v službo pri Celju. Vprašati pri uredništvu „Domovine“

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s povzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1.788“ Gradec, poste restante.

(183)

SALAME

15-8

ogrske gl. 1.70, domače iz šunkna gl. 1.20, domače gl. 1, dunajske 80 kr.

Šunka brez kosti (Rollschinke) 90 kr. in gl. 1.10, suho meso 70 kr., suha slanina 70 kr., glavina brez kosti 40 kr. kilo, velike kranjske klobase po 18 kr. in drugo pošilja od 5 kil naprej po povzetju in sicer le dobro blago

JANKO EV. SIRC v Kranju.

Deklica ali postarna ženska

ki je vajena pri otrocih in zna tudi malo nemški, se sprejme takoj za pestunjo pri Karol Rayerju, trgovec v Arclinu pri Vojniku.

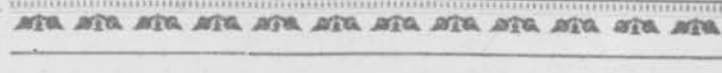

Hiša

v kateri se nahaja dobro vpeljana prodajalna in gostilna

in posestvo obsegajoče pet oralov zemlje, z zraven spadajočimi gospodarskimi poslopi ob okrajni cesti, je po zelo nizki naprodaj. (294) 3-2

Več pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

Trgovski pomočnik

išče se pod ugodnimi pogoji za mešano trgovino (na podružnici samostalen) v lepem romantičnem zagorskem kraju Hrvaške, oddaljenem od Štajarske poldrugo ure. Službo je nastopiti 10. avgusta t. l. Ponudbe naj se vpošljejo na: Franjo Mihun, Trakošćan, pošta Badnja, (Hrvaško).

Josip Kregar 20-12

stavbeni in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbena in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Napravljajo nove strelovođe in stari strelovođe se poskušajo z električnim aparatom. — Cene jako nizke.

Sloveči profesorji medicine in zdravniki — priporočajo —

tinkture za želodec

lekarnarja

Gabrijela Piccoli-ja v Ljubljani.

dvor. zalagatelj Nj. svet. papeža

kot sredstvo, ki krepi želodec, vzbuja tek, pospešuje prebavljanje in odprte telesa, posebno za ose, ki trpe na zastaranem zaprtju.

Tinktura za želodec razpoložljiva lekarnar PICCOLI v Ljubljani v steklenicah z 12 steklenicami za K 2.50, s 24 steklenicami za K 4.80, s 36 steklenicami za K 7.00, s 70 steklenicami za K 13.00. Poštni zavoj po 5 dkg.

Se prodaja v lekarnah v Celju, v Mariboru itd po 30 vin. steklenica. (261) 10-3

Spretna prodajalka

zmožna slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v trgovino mešanega blaga v večjem trgu na Spodnjem Štajarskem. Ravno tu vstopi lahko učenka s primerno izobrazbo, ki je poštenih staršev.

Ponudbe na upravništvo „Domovine“ Celju.

Proda se

zavoljo starosti posestnika dobro upeljan mlin z železnim gonilom na zelo dobrem prostoru, kjer se lahko tudi z moko in z drugimi spadajočimi stvarmi trži. — Več pove:

Janez Širše, St. Lovrenc, Prožin, p. Štore.

Kompanjona

s splošno oz. trgovsko naobrazbo in 15—20 000 K vloge, sprejme za svoja podjetja v Celju Dragotin Hribar, kateremu naj se pošljejo ponudbe.

Za trgovskega učenca

se sprejme zdrav in krepek deček iz dobre hiše, najmanj 14½ let star, z dobrimi spričevali pri Franc Kartinu, Šent Jur ob juž. žel.

(284)

Jurist

5-5

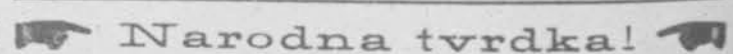
kateri je že več let služboval v notarski pisarni, samostojen delavec, želi vstopiti v notarsko pisarno. Nastop in plača po dogovoru.

Ponudbe pod „jurist“ Celje, poste restante.

Zahtevajte povsod dvakrat žgani

Cvekov brinovec

od FR. CVEKA, Kamnik, Kranjsko.

Weberjevih dedičev naslednik

Vincenc Čamernik

kamnoseški mojster

Nova ulica št. 11 * CELJE * Nova ulica št. 11.

Delalnica cerkveno-umetnih — — — kamnoseških del. — — —

Čez 200 nagrobnih — — —

spomenikov različnih mramorjev, granitov in sijenitov po najnovejših, modernih načrtih vedno v zalogi.

Usa stavbena kamnoseška dela. Pohištvene plošče za mizarje. — Likanje in struganje mramora s strojno silo.

Lastni kamnolomni. Obrise na zahtevanje izdelam takoj. — Priznana so lidna in fina dela. — Postrežba točna.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Sfrupi

Celje, Graška cesta št. 4, Celje.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno.

Prevzete vse steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Slavne javne zavode in privatnike opozarjam zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Osle, brusne kamne za srpe in kose.

priznано najboljšo blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zašoj z 15 kosi franke K 2-50 30-16

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Naprodaj

je hiša z vrtom, travnikom ter trgovina s prodajo tobaka in pošt nih znamk; leži blizu farne cerkve in petrazredne šole. Cena 3300 gl.

Več pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

Več macesnovih oken

prav po ceni proda Martin Špeglić, mizarar, mojster v Celju, Graška cesta št. 28

Absolviran jurist

bivši sollicitator, želi vstopiti v notarsko pisarno. Kdo pove upravništvo „Domovine“.

Patentovane

široke mlatilnice

za gladko slamo.

Igraje lahek tek.

Goni 10

konj ali

3 kravi

Garancija.

Izvrstna izvedba. Nizka cena.

Zahtevajte prospekte zastoj od

(110) 12-5 tovarne strojev

PH. MAYFARTH & Co. Dunaj II. I.

Iščemo zastopnike in prekupce

Priznано

izbornu, cenó

blago!

Najtočnejša

najcenejša

popravila!

RAFAEL SALMIČtrgovina z urami, zlatnino in optičnimi predmeti
Celje, „Narodni dom“.

Kdor hoče kupiti cenó, dobro in pošteno blago, naj se potruži v to veliko zalogo jeklenih, nikelnastih in srebrnih, tula in zlatih žepnih ur.

Prstani, uhanj, zapestnice, priveski, svetinje, križci, medaljoni, vsakovrstne verižice, lorgnon za dame in gospode v srebru in zlatu.

Jedilne garniture, tobakiere, nastavki za sadje, cvetlice, vizitnice itd.

Velika zaloga optičnih predmetov: očal, naočnikov, toplomerov, aneroidov, maksimal-toplomerov, tehtnic za vino, žganje itd.

Velika izbor stenskih ur, budilk in ur z nihalom, naj-novejše in najboljše.

Dveletna garancija za vsako prodano uro.

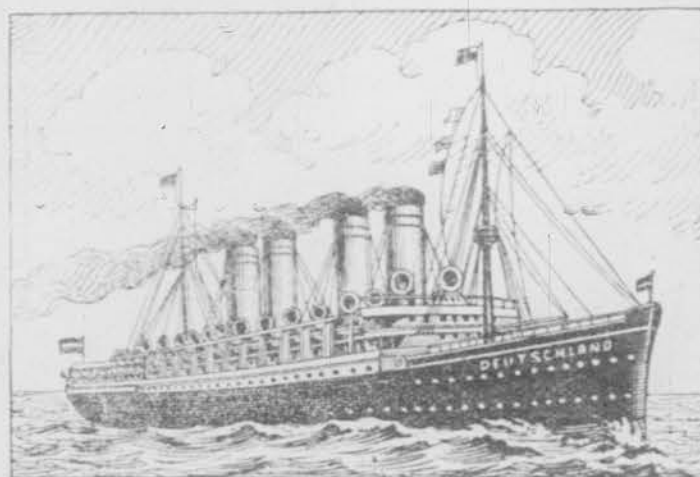
Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

Pancer-verižice iz pristnega srebra po 6 kr. gram.

Vsakovrstna popravila se izvršujejo zanesljivo in ceno v novourejeni povečani delalnici.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Največje, najhitrejše
ter najvarnejše vrste
velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO
Hamburg—New-York

(233) 14

le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg št. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Vizitnice priporoča tiskarna D. Hribarja v Celju.

Trgovina z železnino „MERKUR“
PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta št. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevina, žice, kakor žico za ograje, lite železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, zrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izbor vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.

Stanje hranilnih vlog 16 milijonov K Stanje hranilnih vlog

Mestna hranilnica ljubljska

na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica sama, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči tudi to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojuje se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posojuje se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Rezervni zaklad nad 370.000 K Rezervni zaklad

Zacherlin

pomaga izbornu kot nedosežen uničevalec mrčesa.
Kupi samo v steklenicah.

Čelje: Traun in Stiger Franc Pečnik Alojzij Walland Viktor Weger Milan Hodevar Jos. Poljanec Josip Stangl Fran Zangger Jos. Wutti Smarje: Josip Wagner Janes Löschnigg	Čelje: Ivan Ravnikar M. Hauscher lekarna Josef Srimz Anton Topoljak W. Wratshko Anton Ferjan Dobrna: Jos. Sikošek Braslovce: Ant. Plaskan Josip Pauer Gomilsko: I. Idvorski Fran Cukala Vojnik: Fr. Zotti	Hrastnik: Alojzija Bauerheim Konsumno društvo Josip Wank Ljubno: Fr. X. Patek Janes Filipič Sevnica: A. Fabiani S. F. Schalk Ludovik Smole Zwenkel & Comp Trg Lemberg: Franc Zupandčič Konjice: Fr. Kupač	Laško: Andrej Elsbacher Karl Hermann Pianina: Lud. Schescherko F. Wambrechtammer Gornigrad: Jakob Böhle Franc Scherb Poljčane: Ferd. Ivahus A. P. Kranzendorfer Anton Schwela Karol Sima Mošnje: Leopold Vukič	Pristava: Marija Suppanz And. Suppanz Brezice: Fran Matheis Franc Varlec Zalec: Adalb. Globočnik Albert Geiss Jakob & Marija Janič St. Jurij: Fran Kartin J. F. Schescherko St. Jurij ob Tab. Fr. Plaskan St. Lovrenc: Eija Turin	St. Pavi: Norbert Zanier Trbovlje: Konsumno društvo J. M. Krammer Fran Poljak Janes Müller Jos. Sporn Franc Deitman Janes Zalačnik Ivan Novak Anton Jaklin
--	---	--	---	---	---